

Boszorkányos piknik

MACSINKA ZSOLT rajzai

- Ááá, a régi kristálygömböm! - motyogta a boszorkány hórihorgas orra alatt, miközben a kamráját takarította. Kézbe vette a gömböt, lefújta róla a port és elmormolt egy varázsigét:

*Kristálygömböm, érted nyúltam,
mutasd, milyen volt a múltam!*

A kristálygömbben felsejlett a boszorkány egykor meleg és barátságos otthona. A tűzhely körül összegyűltek a családtagjai és a barátai, akikkel mindig jókat beszélgetett és megosztotta a híreit. A régi szép időkre gondolva apró könnycsepp hullott alá a szeméből. Aztán másik varázsigét mondott:

*Kristálygömböm, időt szövő,
mutasd, milyen lesz a jövő!*

A kristálygömb ezúttal sem tétlenkedett, és azonnal megmutatta a jövőbeli boszorkányt, amint hideg és barátságtalan otthonában üldögél egymagában, és kedvenc újságját, a Boszorkánykonyha magazint lapozgatja. A boszorkány ijedtében kiejtette a kristálygömböt a kezéből.

- Már száz éve nem voltak vacsoravendégeim...
- dűnnyögte maga elé, majd fogta a varázsseprűjét, és elrepült a törpékhez, hogy áthívja őket magához.

A törpék azonban nem voltak se otthon, se a bányában. Elment hát a boszorkány a varázslóhoz, ám őt sem találta otthon. Szomorúan indult hazafelé, amikor a messzi távolban meglátta mindannyiukat, amint piknikosárral a kezükben a tölgyfa melletti nagy rétre tartanak. A boszorkány gyorsan hazarepült a könyvespolcához, kis keresgélés után leemelt egy könyvet:

*Minden boszorkányságok gyűjteménye
XII. kiadás (807-2020)*

Lapozgatni kezdett, és a 999. oldalon az alábbi varázslatot találta:

...Esző, esőfelhő, esőköpeny, ESŐTÁNC...

- Ááá, igen, ez jó lesz! - és folytatta az olvasást:

*...Felhőszakadás, havas eső, záporoső,
ZIVATAR...*

Kis töprengés után úgy döntött, minden esőfajtából eljár néhány rituális tánclépést. Alig kezdett bele, odakint teljesen besötétedett, akkora vihar, villámlás és jégeső kerekedett, hogy a varázsló és a törpék fejvesztve menekültek

hazafelé. Ekkor a boszorkány hirtelen megjelent az égen, és meghívta őket magához.

A varázsló és a törpék örömmel elfogadták a meghívást, és futva, szaladva, ki-ki a maga tempójában, néhányan pedig a boszorkány seprűjére ülve indultak a házához. Kis idő múlva már mindannyian fűszeres forralt bort és gyömbéres-mézes teát iszogattak a boszorkány meleg, barátságos otthonában.

A kandalló elé kuporogva szárítottak, és egész éjszaka a hirtelen jött viharról meg egyéb furcsa történekekről beszélgettek, miközben kiürítették a piknikosaraikat.

A varázsló persze jól tudta, hogy a vihar nem a véletlen műve volt, mert maga is gyakran szokott záporosőtáncot járni, amikor a kerti virágainak locsolásra volt szüksége. Így legközelebb már a boszorkányt is magukkal hívták, bárhová mentek.

KOVÁCS ZOLTÁN TIBOR